

PERSYN, Paul, ingenieur (Antwerpen 24 mei 1912).

Zoon van Jules. Na middelbaar onderwijs in Sint-Gummaruscollege te Lier en een voorbereidend jaar in Sint-Jan-Berchmans te Antwerpen, studeerde hij te Gent, waar hij burgerlijk mijnbouwkundig ingenieur werd in 1936, en een belangrijke rol speelde in de studentenbeweging. Eerst actief in het Algemeen Vlaamsch Hoogstudentenverbond (onder meer in de boycot van prof. Hulin de Loo, 1930-1931), als raadslid en redacteur van Den Uyl (5de jaargang), in de Vlaamsche Studentenclub, was hij het vooral die na ruggespraak met prof. Frans Daels het Gentsch Studentencorps (GSC) oprichtte (maart 1933); hij was er de eerste voorzitter van en stond als dusdanig in de eerste gelederen van de acties voor integrale vernederlandsing van de universiteit, de boycot van Vlaamsvijandige en Nederlandsonkundige hoogleraren, en de strijd rond de rectoraatsbenoeming (F. Daels tegen A. Bessemans); hiervoor schreef hij in samenwerking met F. Daels zelf de brochure Aan en om de Vlaamsche Universiteit (zomervakantie 1933). Hij richtte het (nieuwe) maandblad Aula op, en omdat de actieve Vlaamsgezinde studenten gevisieerd werden door de academische overheid, ook een Gentsch Oudstudentencorps; hierbij was prof. F. Daels opnieuw de eigenlijke spil. Intussen hielp Persyn de Dinaso-studentenbeweging uitbouwen, die enige tijd het GSC domineerde. Nog voor het

behalen van zijn eindexamen werd hij door J. van Severen aangesteld tot hoofdman van de Verdinaso-afdeling Antwerpen (stad) in april 1936. Later gouwleider geworden voor de gelijknamige provincie, behoorde hij in de laatste vooroorlogse jaren tot het tiental topleiders van het Verdinaso. Na Van Severens dood werd hij Gebiedsleider voor Vlaanderen (de Franssprekende Dinaso's bleven apart georganiseerd) en leider van het Departement Organisatie en Propaganda; op deze centrale post slaagde hij erin de beweging in de eerste maanden na de wapenstilstand numeriek snel uit te breiden, maar werd als mogelijk opvolger van Van Severen uitgeschakeld en geroeyeerd (samen met Frantz van Dorpe en Jozef van Bilsen) op 28 januari 1941 in de „putsch" die het Verdinaso opsplijste en gedeeltelijk naar de Eenheidsbeweging-Vlaamsch Nationaal Verbond deed evolueren; Luc Delafortrie volgde hem op als Organisatieleider. Deze interne conflicten brachten hem voor korte tijd in Duitse gevangenschap (april 1941); de rest van de oorlogsjaren organiseerde hij mede (als directeur-generaal van de provinciale diensten) de Landbouw- en Voedingscorporatie.

Naar aanleiding van de koningskwesie trachtte hij opnieuw een politieke rol te spelen, waarbij hij de Christelijke Volkspartij verweet voor de anti-leopoldisten te hebben gecapituleerd. Hij poogde een nieuw Verdinaso van de grond te krijgen, en gaf vanaf 20 januari 1951 een nieuwe reeks van Hier Dinaso uit. Na korte tijd trok hij zich echter terug uit de politiek voor het zakenleven.

LUK KONGS

PETERS. Harry (eigenlijk Hermanus Henricus).